

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 22.

Vydána dne 17. března 1934.

Obsah: (49. a 50.) 49. Zákon o zřízení československého reeskontního a lombardního ústavu. — 50. Nařízení, jímž se upravuje clo na kukuřici k setí na zelenou píci saz. čís. 27 celního sazebníku a doplňují vysvětlivky k saz. čís. 27.

49.

Zákon ze dne 14. března 1934

o zřízení československého reeskontního a lombardního ústavu.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr financí se zmocňuje, aby podle dalších ustanovení zřídil „československý reeskontní a lombardní ústav“ (v dalším „ústav“).

§ 2.

(1) Ústav jest samostatnou právnickou osobou.

(2) Jeho sídlem jest Praha; pobočné závody zřizovati nesmí.

(3) Ústav se nezapíše do obchodního rejstříku.

§ 3.

(1) Účelem ústavu jest:

a) poskytovatí nebo zprostředkovatí peněžním ústavům úvěry směnečné a lombardní;

b) spolupůsobití při úpravě trhu státních papírů a účastnití se státních úvěrových operací;

c) obchodovatí s cennými papíry, avšak jen potud, pokud to souvisí s úvěrovou činností ústavu nebo s úpravou trhu státních papírů.

(2) Se zvláštním svolením vlády může ústav, žádá-li to veřejný zájem, prováděti likvidaci peněžních ústavů a jiných podniků anebo při ní spolupůsobití; při tom může se souhlasem ministra financí poskytovatí přechodně i jiné než v odstavci 1, písm. a) uvedené úvěry.

(3) Poskytovatí peněžním ústavům a jiným

podnikům podpory k odčinění jejich ztrát jest z působnosti ústavu vyloučeno.

(4) Podrobnější vymezení působnosti v odstavcích 1 a 2 uvedené bude provedeno stanovami (§ 16).

§ 4.

(1) Ústav spravuje a zastupuje správní výbor. Zastupování ústavu na venek určí stanovy (§ 16).

(2) Správní výbor tvoří předseda, dva místopředsedové a těchto dalších 9 členů:

a) zástupce státu;

b) vrchní ředitel Národní banky československé, guvernér poštovní spořitelny a generální ředitel Zemské banky v Praze nebo jejich zástupci v úřadě;

c) tři zástupci peněžních ústavů (§ 7, odst. 1);

d) jeden společný zástupce Ústřední sociální pojišťovny a Všeobecného pensijního ústavu (§ 7, odst. 2);

e) jeden zástupce životních pojišťoven (§ 7, odst. 3).

(3) Předsedu, místopředsedy a ostatní členy správního výboru kromě členů, uvedených v odstavci 2, písm. b), jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministra financí, a to zástupce peněžních ústavů po slyšení Poradního sboru ve věcech peněžnictví (čl. LIV, odst. 1 bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.) tak, aby byly jimi zastoupeny nejdůležitější skupiny peněžnictví, a zástupce ústavů pojišťovacích po slyšení těchto ústavů, pokud se týká, jejich zájmových korporací.

(4) K novému obsazení správního výboru dojde zpravidla vždy po třech letech; dosaďní člen může býti opět jmenován.

(5) Předsedou správního výboru, místopředsedou, ani jiným jeho členem nemohou býti členové Národního shromáždění.

(6) Správní výbor může část své působnosti přenést na jiné orgány, zejména na předsednictvo anebo na užší výbor, který zvolí ze svého středu.

(7) Úřad člena správního výboru jest úřadem čestným, bezplatným.

§ 5.

(1) Dohlížeti na hospodaření Ústavu náleží dozorcí radě.

(2) Dozorcí radu tvoří předseda, dva místopředsedové a těchto dalších 5 členů:

- a) zástupce státu;
- b) dva zástupci peněžních ústavů (§ 7, odst. 1);
- c) jeden společný zástupce Ústřední sociální pojišťovny a Všeobecného pensijního ústavu (§ 7, odst. 2);
- d) jeden zástupce životních pojišťoven (§ 7, odst. 3).

(3) Předsedu, místopředsedy i ostatní členy dozorcí rady jmenuje a odvolává vláda po návrhu ministra financí, a to zástupce peněžních ústavů po slyšení Poradního sboru ve věcech peněžnictví a zástupce ústavů pojišťovacích po slyšení těchto ústavů, pokud se týká, jejich zájmových korporací.

(4) Ustanovení § 4, odst. 4, 5 a 7 platí obdobně i tu.

(5) Předseda dozorcí rady může se účastnit jednání správního výboru a jiných správních orgánů (§ 4, odst. 6) s hlasem poradním.

§ 6.

(1) Prostředky potřebné ke splnění svého účelu (§ 3) Ústav čerpá:

a) ze základního jmění 100,000.000 Kč, které opatří stát svým vkladem; toto jmění ručí především za závazky Ústavu;

b) z povinných vkladů peněžních a pojišťovacích ústavů dále uvedených (§ 7, odst. 1 až 3); jiných vkladů Ústav přijímatí nesmí ani od ústavů, ani od jednotlivců;

c) reeskontem a lombardem;

d) jinými zápůjčkami, zejména také vydáváním pokladních poukázek (bonů), dílčích dlužných úpisů nebo zástavních listů.

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby peněz potřebný na státní vklad [odstavec 1, písm. a)] opatřil úvěrovou operací.

§ 7.

(1) Všechny peněžní ústavy, které přijímají vklady na vkladní knížky [listy; § 1, odst. 2 a § 2 zákona ze dne 10. října 1924,

č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, ve znění čl. XIII a XIV zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.] nebo na pokladniční poukázky, jsou povinny ukládati u Ústavu 10% svého přírůstku těchto vkladů tak dlouho, až jejich celkový vklad u Ústavu dosáhne 5% úhrnného stavu takových vkladů, a tento celkový vklad na této výši udržovati. Přírůstek jest peněz, o který stav vkladů na vkladní knížky (listy) a na pokladniční poukázky bez úroků jest ke konci bilančního roku vyšší proti stavu z počátku téhož roku. U svazů [ústředí; § 2, odst. 1, písm. d) zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. ve znění čl. XIV zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.] se však ani do přírůstku, ani do úhrnného stavu vkladů nečítají vklady od členů nebo členských svazů. Klesne-li u peněžního ústavu stav vkladů napřed uvedených pod stav k 1. lednu 1934 a prokáže-li takový ústav naléhavou potřebu pohotových prostředků, lze mu vrátiti zcela nebo z části jeho vklad na dobu, pokud tato potřeba trvá.

(2) Ústřední sociální pojišťovna v Praze a Všeobecný pensijní ústav v Praze jsou povinny ukládati u Ústavu 10% přírůstku svého jmění trvale uložitelného tak dlouho, až jejich celkový vklad u Ústavu dosáhne 5% úhrnného stavu tohoto jmění, a tento celkový vklad na této výši udržovati. Přírůstek jest tu peněz, o který stav jmění trvale uložitelného jest ke konci bilančního roku vyšší proti stavu z počátku téhož roku.

(3) Všechny životní pojišťovny jsou povinny ukládati u Ústavu 15% přírůstku svých premiových rezerv, vztahujících se k jejich přímému tuzemskému obchodu, tak dlouho, až jejich celkový vklad u Ústavu dosáhne 10% úhrnného stavu těchto rezerv, a tento celkový vklad na této výši udržovati. Přírůstek jest tu peněz, o který stav takových premiových rezerv jest ke konci bilančního roku vyšší proti stavu z počátku téhož roku. U tuzemských pobočných závodů životních pojišťoven se sídlem v cizině přihlíží se k takovým premiovým rezervám těchto pobočných závodů.

(4) Ústavy, v odstavcích 1 až 3 uvedené, jsou povinny odváděti náležitý peněz vkladu do tří měsíců po dni, k němuž jest jejich roční účetní závěrka sestavena, po prvé do dne 31. března 1935; na účet této povinnosti jest jim odváděti koncem každého kalendářního čtvrtletí, po prvé dne 31. března 1934, zálohou přiměřené splátky. Ze vkladů včas neodvedených platí se úrok z prodlení ve vyšší přesahující o 2% sazbu v odstavci 7 uvedenou;

Ústav jest oprávněn vybrati nedoplatek i s úroky z prodlení směnkou na liknavý ústav vydanou a tento jest povinen ji přijmouti (§§ 16 a další směnečného zákona).

(5) Ústavy, v odstavcích 1 až 3 uvedené, jsou povinny vykazovati Ústavu stav vkladů (jmění trvale uložitelného, premiových rezerv) k rozhodnému dni, podávati mu vysvětlivky, potřebné ku přezkoušení těchto výkazů a připustiti nahlédnutí do svých obchodních knih a jejich dokladů, pokud jest to nezbytno ke zjištění správnosti těchto výkazů a vysvětlivek.

(6) Peněžní ústavy, povinně podle obecných právních předpisů nebo stanov ke svazu (ústředí; odstavec 1) přičleněné, jsou v příčině výkonu povinností, uložených v odstavcích 4 a 5, zastupovány svým svazem (ústředím).

(7) Vklady ústavů, uvedených v odstavcích 1 a 3, zúročí Ústav sazbou, kterou zemské úvěrní ústavy poskytují v obvodu zemí České a Moravskoslezské ze vkladů od svazů v běžném účtě s nejdelší přípustnou vázaností. Vklady ústavů, uvedených v odstavci 2, zúročí se sazbou o $\frac{1}{4}\%$ vyšší, než jest úroková míra, které bylo použito za početní podklad zákonů o těchto ústavech.

(8) Vklady ústavů pojišťovacích (odstavce 2 a 3) účtují se odděleně od vkladů ústavů peněžních (odstavec 1). S hlediska právních předpisů o uložení jmění pojišťoven soukromých jest vklady podle odstavce 3 posuzovati za zápůjčky státu poskytnuté; tyto vklady mohou býti jen výjimečně z důležitých důvodů započteny do povinné držby státních papírů.

§ 8.

(1) Za vklady u Ústavu [§ 6, odst. 1, písm. b)] a za úroky z nich (§ 7, odst. 7) ručí podpůrně stát.

(2) Stejně zaručeno jest správné zúročení a splacení dílčích dlužních úpisů a zástavních listů Ústavem vydaných; ministr financí se zmocňuje, aby za jiné zápůjčky Ústavu poskytnuté [§ 6, odst. 1, písm. d)] převzal státní záruku do 500,000.000 Kč.

§ 9.

(1) Roční účetní závěrku Ústavu sestavuje správní výbor a zkouší dozorčí rada; po schválení vládou uveřejňuje ji správní výbor v Úředním listě republiky Československé.

(2) Přebytku v roční účetní závěrce vykázaného použije se k $4\frac{1}{2}\%$ nímu zúročení základního jmění [§ 6, odst. 1, písm. a)]; celý zbytek přidělí se rezervnímu fondu nebo ji-

ným fondům Ústavu, může však z tohoto zbytku nejvýše poloviny býti použito k účelům podle § 3, odst. 2.

§ 10.

(1) Dozor na Ústav vykonává ministerstvo financí vládním komisařem, který jest oprávněn účastniti se všech schůzí správního výboru, dozorčí rady a jiných orgánův Ústavu, jakož i kdykoli nahlédnouti do všech jeho písemností i dokladů.

(2) Povinností vládního komisaře jest dozírati, aby správa Ústavu děla se v mezích platných všeobecných i zvláštních předpisů právních a neodporovala zájmům ani státu, zejména v příčině jeho záruky (§ 8), ani Ústavu. Vládní komisař může zastaviti výkon každého usnesení orgánův Ústavu, které by s tím bylo v rozporu; takové usnesení nena-bude účinnosti, dokud nerozhodne s konečnou platností ministr financí.

§ 11.

Likvidace Ústavu může se státi pouze usnesením vlády a provede ji správní výbor; likvidační přebytek připadne státu.

§ 12.

(1) Ústavu přísluší pro jeho pohledávky vzniklé z činnosti, k níž podle tohoto zákona jest oprávněn, přednostní zástavní právo na cenné papíry a jiné movité věci dlužníkovy, které mu dlužník odevzdal jako jistotu anebo jichž držby nebo detence Ústav od něho kdykoliv a k jakémukoliv účelu nabyt. Toto právo mu přísluší i tehdy, byl-li na jmění dlužníkovy prohlášen konkurs.

(2) Ústav se může uspokojiti z věcí v odstavci 1 uvedených, je-li dlužník v prodlení, bez soudního řízení a smí je po předchozí pohrůžce dáti veřejně prodati; mají-li cenu bursovní nebo tržní, smí prodej provésti také neveřejně za běžnou cenu prostřednictvím obchodního dohodce, nebo, není-li ho, prostřednictvím orgánu oprávněného ke dražbám. Mezi pohrůžkou a prodejem, a není-li pohrůžka možnou, mezi dobou, kdy vzniklo oprávnění ku prodeji, a prodejem musí uplynouti doba nejméně jednoho týdne. O provedení prodeje zpraví Ústav dlužníka pokud možno ihned; opomen-li tak učiniti, jest zavázán k náhradě škody. Zbude-li z výtěžku prodeje přebytek, zúčtuje jej Ústav dlužníkovi na nedoplatek povinného vkladu (§ 7, odst. 4); není-li takového nedoplatku, přebytek mu vydá.

(3) Toto přednostní zástavní právo nemůže býti dotčeno žádnými dříve nabytými právy a nároky, a to ani vlastnickými právy třetích

osob na cenné papíry a jiné movité věci, které Ústav převzal jako majetek dlužníkův, nebyla-li tato dříve nabytá práva a tyto nároky Ústavu již při odevzdání známy neb alespoň zřejmy.

§ 13.

(1) Správní výbor Ústavu může donucovati odpovědné orgány ústavů v § 7, odst. 1 a 3 uvedených ke splnění povinností, uložených v odstavcích 4 a 5 téhož paragrafu, pořádkovými pokutami do 10.000 Kč, které mohou býti opětovány. Tyto pokuty připadají Ústavu.

(2) Pořádkové pokuty vymáhají se politickou exekucí na výkaz jejich nedoplatků potvrzený co do vykonatelnosti správním výborem.

(3) Přesunutí placení pořádkových pokut na dotčený ústav není přípustno. Úmluvy tomu odporující nejsou právně účinné.

§ 14.

(1) Ústav jest osvobozen od zvláštní daně výdělkové.

(2) Úroky z povinných vkladů (§ 7, odst. 7) jsou osvobozeny od daně rentové, jakož i od příspěvků Všeobecnému fondu peněžních ústavů v republice Československé.

(3) Právní jednání a listiny, kterých jest potřeba ke zřízení Ústavu nebo k opatření prostředků (peněz) pro Ústav ku plnění jeho úkolů podle tohoto zákona, jsou prosty kolků a poplatků.

§ 15.

(1) Práce Ústavu koná Zemská banka v Praze, při čemž musí býti dbáno toho, aby jmění (pohledávky a závazky) Ústavu bylo odděleno a odděleně účtováno od jmění Zemské banky.

(2) Podrobnosti, zejména co do vzájemných práv a povinností, určí zvláštní smlouva mezi správním výborem Ústavu a Zemskou bankou; tuto smlouvu schvaluje ministr financí.

§ 16.

(1) Vláda vydá podle tohoto zákona stanovy Ústavu a vyhlásí je ve Sbírce zákonů a nařízení.

(2) Stanovy zejména podrobně vymezí působnost správního výboru, dozorčí rady a jiných orgánův Ústavu, určí způsob jejich svolávání a podmínky platnosti jejich usnesení jakož i přesněji ustanoví podmínky provozování jednotlivých druhů obchodů.

§ 17.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlá-

šení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

50.

Vládní nařízení

ze dne 10. března 1934,

jmž se upravuje clo na kukuřici k setí na zelenou píci saz. čís. 27 celního sazebníku a doplňují vysvětlivky k saz. čís. 27.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. II zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje, aby zatímne upravila obchodní styky s cizinou, podle čl. III. vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, a podle § 6, odst. 2 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.:

§ 1.

Za saz. čís. 27 celního sazebníku zařaduje se tato poznámka:

„P o z n á m k a.

Kukuřice k setí na zelenou píci na osvědčení zemědělské rady

Všeobecná
celní sazba
za 100 kg

6.—.“

§ 2.

Vysvětlivka k saz. čís. 27 celního sazebníku doplňuje se tímto dalším odstavcem:

„(3) Zásilky kukuřice k setí na zelenou píci budou vycelny sníženou celní sazbou, stanovenou v poznámce za saz. čís. 27, jediné tehdy, předloží-li strana při vylívání zároveň s celní prohláškou osvědčení československé zemědělské rady, případně zemského úřadu pro zemi Podkarpatoruskou o tom, že dovážená kukuřice jest určena jen k setí na zelenou píci.“

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti pátého dne po vyhlášení; provede je ministr financí po dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Krčmář v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dostálek v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.